

Gledali smo... Ovca za cijeli život, u režiji Snježane Banović, Mala scena

Jedne noći gladan vuk susretne naivnu ovcu

Dražen Čuček i Srdana Šimunović s puno energije gospodare scenom što, ipak, nije dovoljno za dobru predstavu

• IVA GRUIĆ

U bajkama vukovi su krvoločne kreatu-re koje proždiru ljudsku ili životinjsku dječicu, za što bivaju na kraju brutalno kažnjeni. Umivenija suvremena književnost za djecu ima problema s rezanjem trbuha škarama, pa se zločesti vukovi u raspletima pretva-

SKRIVENA
SONGOVIMA
DUHOVITAI
INTELIGENTNA
PRIČA OSTALA JE U
POZADINI

raju u vegetarijance, podvijaju rep i bježe, ili otkrivaju da su "u duši dobri". Popularno pravilo sretnog kraja kao da se rastegnulo do takvih razmjera da treba obuhvatiti i vuka, ma kako to nelogično i neuvjerljivo bilo, i ma kako to skrivalo istinu o svijetu.

Sretna mogućnost

Pričajući o susretu ovce i vuka, Maritgen Matter, nizozemska autorica proslavljene slikovnice po kojoj je prošlog vikenda u Maloj sceni izvedena "Ovca za cijeli život" u adaptaciji i režiji Snježane Banović, neuobičajeno se pametno i nadasve smisleno postavlja prema "problemu vuka". Jedne ledeno noći gladni vuk susreće naivnu ovcu. Naravno da

Nizozemska autorica pita o 'problemu vuka' u dječjem svijetu

je želi pojesti jer ne može jesti ništa od onoga što ona jede. I kreću na put. No, kroz druženje zle namjere se same stavljaju izvan snage. Privremeno. Sretan kraj je nemoguć. Razilaženje novih prijatelja jedina je "sretna" mogućnost.

Hvatanje finih nijanse

No, ova inteligentna i duhovita priča u predstavi ostaje sasvim u pozadini, zakrivena i prikriivena songovima koji s njom nemaju puno

veze i scenskim vratolomijama koje ne donose ništa više od nekoliko efektnih slika, poput ogromnog balona u kojem se vuk bori s mećavom ili igre prozirnih (pilates) lopti napunjenih "pahuljicama". Dražen Čuček i Srđana Šimunović s puno energije gospodare scenom, ali ne čini se da uspijevaju ostvariti onu vrstu komunikacije s publikom koja bi bila potrebna za hvatanje finih nijansi utkanih u priču.

Dakle, jedna ozbiljna priča ispričana je sasvim površno. A djeca čine ono što već u kazalištu obično čine: smiju se sudaranjima na sceni i plješću u ritmu muzike. Bogaštvo značenja izgubljeno je u prijevodu na jezik pozornice. ●